

14 Μαΐου 2015

Ο Άγιος Νεομάρτυς Μάρκος ο Κρης

/ [Πεμπουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Μαρτύρησε στη Σμύρνη στις 14 Μαΐου 1643

Στην καταγωγή ο Άγιος ήταν Κρητικός.

Όταν ήταν μικρό παιδί, κάποιοι Τούρκοι τον πήραν στη Σμύρνη και με τη βία τον εξισλάμισαν. Ο ίδιος έχοντας συνείδηση ποιος είναι και τι είναι, αναζητούσε ευκαιρία να φύγει.

Κάποτε το κατάφερε, έφυγε και πήγε στην Κωνσταντινούπολη. Εκεί συναντήθηκε με τον Μελέτιο Συρίγο, ο οποίος ήταν λόγιος και ενάρετος κληρικός της εποχής εκείνης και ο οποίος συνέγραψε το μαρτύριό του. Σε αυτόν εξομολογήθηκε και του ανακοίνωσε την επιθυμία του να ομολογήσει τον Χριστό και να εξαλείψει την αμαρτία με το αίμα του μαρτυρίου. Ο Άγιος αυτός πνευματικός, αφού τον καθοδήγησε κατάλληλα, τον άφησε να φύγει στηρίζοντάς τον με την προσευχή του.

Επέστρεψε λοιπόν στη Σμύρνη ο Άγιος και μπροστά σε όλους ομολόγησε τον Χριστό Θεό αληθινό, με πολύ θάρρος, χωρίς να φοβηθεί την βαρβαρότητα των Τούρκων, ενώ παράλληλα εκφράστηκε υποτιμητικά για το Ισλάμ και τον προφήτη. Οι Τούρκοι όταν άκουσαν τα λόγια του και κατάλαβαν την εμμονή του στη χριστιανική πίστη, γιατί ουσιαστικά δεν είχε εξισλαμισθεί, τον άρπαξαν και, δέροντάς τον και σπρώχνοντάς τον, τον έφεραν στον κριτή. Εκεί τον κατηγορήσαν πως «ενώ ήταν Τούρκος, τώρα έγινε Ρωμιός και βρίζει την πίστη μας και τον προφήτη μας».

Ο δικαστής, όταν τ' άκουσε αυτά, πολύ πικράθηκε και τον ρώτησε: Είσαι Ρωμιός ή Τούρκος;

Ο Άγιος Νεομάρτυς του απάντησε : « Χριστιανός ήμουν και πάλιν χριστιανός είμαι και τον Χριστόν μου προσκυνώ και λατρεύω και ομολογώ Θεόν αληθινόν. την δε εδικήν σας πίστιν αρνούμαι και αποστρέφομαι ». Ο δικαστής έξαλλος διέταξε να τον δείρουν αλύπητα και να τον κλείσουν στη φυλακή. Αλλά και στη φυλακή τον υπέβαλαν σε φριχτά βασανιστήρια, χωρίς να καταφέρουν να τον λυγίσουν. Μάλλον

εκείνοι κουράστηκαν, σε αντίθεση με τον μάρτυρα, ο οποίος ενδυναμωμένος από την χάρη του Θεού, όχι μόνο υπέμενε αγόγγυστα αλλά αναδεικνυόταν γενναιότερος.

Όταν είδαν πως δεν μπορούσαν να τον καταφέρουν να αρνηθεί την πίστη, τον πήγαν πάλι στον δικαστή, ο οποίος τον απείλησε με τα χειρότερα. Ο Άγιος δεν υπολόγιζε τίποτε, μόνο έλεγε : « Αν και μυρίας βασάνους και μυρίους θανάτους μοι δώσητε, εγώ τον γλυκύτατόν μου Ιησού Χριστό δεν αρνούμαι. Λοιπόν μη χάνετε καιρόν, κάμετε εκείνο οπού βούλεσθε, να ιδήτε πόσην δύναμιν δίδει ο Χριστός μου εις εκείνους οπού πάσχουν δια το όνομά Του».

Βλέποντας λοιπόν ο δικαστής τη σταθερότητά του στη χριστιανική πίστη διέταξε τον αποκεφαλισμό του.

Τον πήγαν στον τόπο της εκτελέσεως, όπου γονατίζοντας και κλίνοντας την κεφαλή δέχθηκε τον δι' αποκεφαλισμού θάνατο στις 14 Μαΐου 1643. Ήταν δεκαεπτά ετών.

Οι Χριστιανοί της Σμύρνης με πολλές δυσκολίες και πολλά χρήματα πήραν το λείψανό του και το έθαψαν στην Αγία Φωτεινή, όπου και τον τιμούσαν κάθε χρόνο.

Ο τάφος του και τα λείψανά του όχι απλώς έκαναν θαύματα αλλά ανεδείχθησαν πηγή ιαμάτων για τους πιστούς.